

ще умре и ще ся разсыпе. Мы обаче, мы жители-ты на това тѣло, щемъ преминемъ тогава въ другъ животъ, гдѣто щемъ живѣемъ *вѣчно* безъ болести, безъ никаквы недостаткы и безъ болѣзни. Това бждѣще ни е общалъ Богъ, ако правимъ на земь-тѣ все, что може да ны постави предъ Бога добры и праведны. Кои не радятъ да бждѣтъ такыви, и они щѣтъ живѣжтъ вѣчно, но не въ благополучіе; тамо, гдѣто щѣтъ преминѣтъ, щѣтъ ся мѣчатъ за погрѣшкы-ты си и за лоши-ты работы, за които не сж ся покаяли на земь-тѣ.

Другъ пѣтъ, любезни мои, щж ви кажж отъ гдѣ знаж това. До тогава повѣрвайте думы-ты ми, или пѣдобрѣ виждте отъ поведеніе-то ми, че сжмъ съврѣшено увѣренъ въ това. Старъ сжмъ и тѣло-то ми не ще ся забави да умре. А, чяда мои! Ако не быхъ знаялъ, че собстванный азъ сжмъ безсмъртенъ, или пѣдобрѣ да кажж, че душа-та ми е безсмъртна; ако не быхъ знаялъ, че Преблагый Богъ, Който на тойзи свѣтъ мя е обдарилъ съ толкова голѣмо блаженство, ще мя защити и по смъртъ-тѣ на тѣло-то ми, ще ми помогне, ще мя постави благополученъ: тогава колко окаяненъ быхъ былъ! — Но знаж, знаж толкова ясно, както глядамъ оныя звѣзды да свѣтятъ на небо-то. Щж живѣжж, щж бждж несравненно пѣблагополученъ отъ колкото могжтъ да мя поставятъ благополученъ на земь-тѣ всичкы-ти царьове земни.